

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 27. januára 2021 *

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh elektrických káblov – Rozdelenie trhu v rámci projektov – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 23 ods. 2 – Pripísateľnosť protiprávneho správania jednej spoločnosti inej spoločnosti – Domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu – Subjekt, ktorý ovláda 100 % hlasovacích práv spojených s akciami inej spoločnosti“

Vo veci C-595/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 21. septembra 2018,

The Goldman Sachs Group Inc., so sídlom v New Yorku (Spojené štáty), v zastúpení: A. Mangiaracina, avvocatessa, a J. Koponen, advokat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: P. Rossi, C. Sjödin, T. Vecchi a J. Norris, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Prysmian SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko),

Prysmian Cavi e Sistemi Srl, so sídlom v Miláne,

v zastúpení: C. Tesauro a L. Armati, avvocati,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, sudcovia A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (spravodajca) a I. Ziemele,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 The Goldman Sachs Group Inc. sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júla 2018, The Goldman Sachs Group/Komisia (T-419/14, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2018:445), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu jednak na vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia Komisie z 2. apríla 2014 C(2014) 2139 final týkajúceho sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (Vec AT.39610 – Elektrické káble) (ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom sa jej týka, a jednak na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.

Právny rámec

- 2 Podľa článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205):

„Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

a) porušujú článok [101] alebo článok [102 ZFEÚ]...

...“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 3 Okolnosti predchádzajúce sporu, ktoré sa nachádzajú v bodoch 1 až 22 a 47 napadnutého rozsudku, možno pre potreby tohto konania zhrnúť takto.
- 4 Odvolateľka, The Goldman Sachs Group, je spoločnosť so sídlom v Spojených štátoch, ktorá sa zaoberá investičným bankovníctvom a poskytovaním finančných služieb v hlavných svetových finančných centrách. Od 29. júla 2005 do 28. januára 2009 bola prostredníctvom fondov GS Capital Partners V (ďalej len „fondy GSCP V“) a ďalších prostredných spoločností (nepriamo) materskou spoločnosťou obchodnej spoločnosti Prysmian SpA, ako aj jej stopercentnej dcérskej spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Srl (ďalej len „PrysmianCS“), predtým Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA, neskôr Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl. Prysmian a PrysmianCS majú obe sídlo v Taliansku a spoločne tvoria skupinu Prysmian, ktorá je celosvetovým aktérom v odvetví podzemných elektrických káblov.
- 5 Zatiaľ čo majetkový podiel odvolateľky v skupine Prysmian bol pôvodne 100 %, výška tohto podielu sa po dvoch prevodoch podielov uskutočnených 7. septembra 2005 a 21. júla 2006 znížila najprv na 91,1 % a neskôr na 84,4 % až do 3. mája 2007, keď časť podielov skupiny Prysmian bola prijatá na burzu cenných papierov v Miláne (Taliansko) prostredníctvom prvej verejnej ponuky (*initial public offering*, ďalej len „IPO“).
- 6 Po skončení konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) Komisia 2. apríla 2014 prijala sporné rozhodnutie.

- 7 V článku 1 tohto rozhodnutia Komisia konštatovala, že odvolateľka a 25 ďalších spoločností, vrátane Prysmian a PrysmianCS, sa zúčastnilo na karteli, ktorý predstavoval jediné a nepretržité porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP v odvetví podzemných a/alebo podmorských elektrických káblov (veľmi) vysokého napätia (ďalej len „dotknuté porušenie“).
- 8 Odvolateľka bola uznaná za zodpovednú za dotknuté porušenie v článku 1 ods. 5 písm. c) sporného rozhodnutia, keďže v období od 29. júla 2005 do 28. januára 2009 (ďalej len „obdobie porušenia“) bola materskou spoločnosťou spoločností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia.
- 9 V tejto súvislosti Komisia na jednej strane predpokladala, že Prysmian počas tohto obdobia uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu, a na druhej strane, že odvolateľka v období od 29. júla 2005 do 3. mája 2007 uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie skupiny Prysmian a v dôsledku toho aj spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu.
- 10 Okrem toho Komisia na základe analýzy hospodárskych, organizačných a právnych väzieb odvolateľky s týmito spoločnosťami dospela k záveru, že odvolateľka počas obdobia porušenia skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie skupiny Prysmian na trhu a tým aj spoločnosti Prysmian Cavi e Sistemi Energia.
- 11 Za týchto podmienok, ako vyplýva z článku 2 písm. f) sporného rozhodnutia, Komisia uložila odvolateľke pokutu vo výške 37 303 000 eur spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Prysmian a PrysmianCS.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 12 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. júna 2014 podala odvolateľka žalobu jednak na neplatnosť sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka, a jednak na zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená.
- 13 Na podporu svojich záverov na vyhlásenie neplatnosti sporného rozhodnutia odvolateľka na Všeobecnom súde uviedla päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý bol založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení.
- 14 Uznesením z 25. júna 2015 Všeobecný súd povolil vstup spoločností Prysmian a PrysmianCS do konania na podporu návrhov Komisie.
- 15 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu.
- 16 Všeobecný súd sa v podstate domnieval, že pokiaľ ide o obdobie od 29. júla 2005 do 3. mája 2007, Komisia správne vychádzala z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu odvolateľky na správanie spoločností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu.
- 17 Podľa názoru Všeobecného súdu ak má materská spoločnosť všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, najmä v kombinácii s podielom zodpovedajúcim veľkej väčšine majetku dcérskej spoločnosti, ako je to v prejednávanej veci, uvedená materská spoločnosť sa nachádza v podobnej situácii, ako je situácia výlučného vlastníka tejto dcérskej spoločnosti, v dôsledku čoho je táto materská spoločnosť schopná určovať hospodársku a obchodnú stratégiu dcérskej spoločnosti, hoci nemá obchodný podiel zodpovedajúci celému alebo takmer celému majetku tejto dcérskej spoločnosti.

- 18 Všeobecný súd okrem toho rozhodol, že Komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, domnievať, že odvolateľka uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie spoločností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia na trhu počas celého obdobia porušenia, pričom vychádzala po prvé z právomoci odvolateľky vymenúvať členov jednotlivých predstavenstiev skupiny Prysmian, po druhé z právomoci odvolateľky zvolať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie jednotlivých členov predstavenstiev alebo celých predstavenstiev tejto skupiny, po tretie z plnomocenstiev pre správcov odvetvia priamych investícií oddelenia *Merchant Banking (Principal Investment Area, ďalej len „PIA“)* odvolateľky v predstavenstvách skupiny Prysmian a z ich členstva v strategickom výbore tejto skupiny, po štvrté z toho, že odvolateľka od skupiny Prysmian prijímala pravidelné informácie a mesačné správy, po piate z opatrení vymenovaných Komisiou v spornom rozhodnutí, ktorých cieľom bolo zaručiť pokračovanie rozhodujúcej kontroly odvolateľky po IPO, a po šieste z dôkazu o tom, že odvolateľka sa správala ako priemyselný vlastník.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

- 19 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
  - v celom rozsahu alebo čiastočne (napríklad od mája 2007 alebo novembra 2007, keď odvolateľka a jej dcérske spoločnosti vlastnili iba približne 45 %, resp. 26 % podielov v skupine Prysmian) zrušil články 1 až 4 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky, a/alebo
  - znížil pokutu uloženú odvolateľke podľa článku 2 sporného rozhodnutia, ako aj
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom konaní a v konaní o tomto odvolaní.
- 20 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.
- 21 Prysmian a PrysmianCS navrhujú, aby Súdny dvor
- zamietol odvolanie a
  - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov spojených s ich vedľajším účastníctvom na podporu návrhov Komisie.

O odvolaní

- 22 Odvolateľka na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom bola odvolateľke pripísaná zodpovednosť za porušenie práva hospodárskej súťaže Únie, ktorého sa dopustili spoločnosti Prysmian a PrysmianCS v období od 29. júla 2005 do 3. mája 2007 (ďalej len „obdobie pred IPO“). Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom bola odvolateľke pripísaná zodpovednosť za to isté porušenie v období od 3. mája 2007 do 28. januára 2009 (ďalej len „obdobie po IPO“). Odvolateľka okrem toho navrhuje, aby jej Súdny dvor priznal každé zníženie pokuty priznané spoločnostiam Prysmian a PrysmianCS tým, že zníži sumu pokuty, ktorá jej bola uložená spoločne a nerozdielne

s týmito spoločnosťami, v prípade, ak by Súdny dvor vyhovel odvolaniu podanému uvedenými spoločnosťami proti rozsudku Všeobecného súdu z 12. júla 2018, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisía (T-475/14, EU:T:2018:448).

O prvom odvolacom dôvode

23 Prvý odvolací dôvod sa delí na tri časti.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 24 V prvej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu, ktorý sa týka bodov 49, 50 a 52 napadnutého rozsudku, odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v súvislosti s obdobím pred IPO pripísala odvolateľke zodpovednosť za dotknuté porušenie, pričom sa opierała o domnienku, že odvolateľka skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na spoločnosti Prysmian a PrysmianCS.
- 25 V tejto súvislosti odvolateľka tvrdí, že jej podiel vo fondoch GSCP V bol len približne 33 %, zvyšný podiel na majetku vlastnili nezávislí tretí investori. Navyše podiel týchto fondov na majetku skupiny Prysmian počas obdobia pred IPO s výnimkou prvých 41 dní dosahoval výšku najskôr približne 91 % a potom približne 84 %. Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu sa uplatní len vtedy, ak materská spoločnosť vlastní celý alebo takmer celý majetok svojej dcérskej spoločnosti. Všeobecný súd sa podľa nej nesprávne domnieval, že keď materská spoločnosť vlastní všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, najmä v kombinácii s vysokým väčšinovým podielom na majetku tejto dcérskej spoločnosti, uvedená materská spoločnosť sa nachádza v situácii analogickej situácii výlučného vlastníka tejto dcérskej spoločnosti.
- 26 Podľa odvolateľky domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu sa za takýchto okolností nemôže uplatniť v súlade so základnou zásadou, podľa ktorej sa domnienky musia uplatňovať reštriktívne. V tejto súvislosti prístup Všeobecného súdu nie je v súlade s rozsudkom z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia (C-97/08 P, EU:C:2009:536), v ktorom Súdny dvor uznal existenciu takejto domnienky. Okrem toho výklad Všeobecného súdu je nesprávny vzhľadom na cieľ uvedenej domnienky, keďže nahrádza jednoduchý dôkaz o existencii účasti pozostávajúcej zo všetkých obchodných podielov prostredníctvom rýchleho nahliadnutia do obchodného registra, ktorý je nositeľom právnej istoty a je ľahko uplatniteľný, a to dôkladným preukázaním existencie skutočností vlastných prejednávanéj veci, ktoré by materskej spoločnosti umožnili skutočne vykonávať rozhodujúci vplyv. Napokon Všeobecný súd vo svojom rozsudku z 12. júla 2018, Pirelli & C./Komisia (T-455/14, neuvverejnený, EU:T:2018:450), prijal diametrálne odlišný výklad týkajúci sa tej istej dcérskej spoločnosti a toho istého porušenia.
- 27 Komisia, ktorú podporujú Prysmian a PrysmianCS, spochybňuje túto argumentáciu. Zastáva názor, že tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého vzhľadom na to, že vlastnila iba 33 % majetku fondov GSCP V, v prejednávanéj veci nemožno uplatniť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, treba zamietnuť ako neprípustné, pretože nebolo predložené Všeobecnému súdu. V každom prípade je toto tvrdenie nedôvodné, keďže odvolateľka sama a úplne kontrolovala rozhodnutia týkajúce sa investícií fondov GSCP V.
- 28 Odvolateľka vo svojej replike tvrdí, že na Všeobecnom súde výslovne tvrdila, že jej skutočné vlastníctvo so zreteľom na fondy GSCP V nepostačuje na to, aby Komisia mohla vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu v tejto súvislosti.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 29 Pokiaľ ide v prvom rade o argumentáciu odvolateľky, podľa ktorej domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu uznaná judikatúrou nebola v prejednávanej veci uplatniteľná, keďže jej podiel na fondoch GSCP V bol len približne 33 %, pričom zvyšná časť majetku týchto fondov bola vo vlastníctve nezávislých tretích investorov, treba pripomenúť, ako konštatoval Všeobecný súd v bodoch 48 a 64 napadnutého rozsudku, že v spornom rozhodnutí sa Komisia opierała o uplatnenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu odvolateľky na správanie skupiny Prysmian, a tým aj nepriamo spoločnosti PrysmianCS, pričom nevychádzala z úrovne nepriamej účasti odvolateľky na majetku skupiny Prysmian, ale z tvrdenia, podľa ktorého odvolateľka kontrolovala všetky hlasovacie práva spojené s akciami skupiny Prysmian.
- 30 Odvolateľka pritom vo svojom odvolaní nespochybňuje ani toto konštatovanie Všeobecného súdu, ani to, že naďalej kontrolovala 100 % uvedených hlasovacích práv počas celého obdobia pred IPO, a to aj po prevodoch podielov skupiny Prysmian, ku ktorým došlo 7. septembra 2005 a 21. júla 2006. Za týchto okolností treba tvrdenie odvolateľky založené na skutočnosti, že jej podiel vo fondoch GSCP V dosahoval okolo 33 %, v každom prípade zamietnuť ako neúčinné.
- 31 Pokiaľ ide v druhom rade o argumentáciu odvolateľky týkajúcu sa konštatovania Všeobecného súdu, podľa ktorého bola Komisia oprávnená vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na správanie jej dcérskej spoločnosti, treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti možno pripísať materskej spoločnosti najmä vtedy, keď táto dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (rozsudok z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 75 a citovaná judikatúra).
- 32 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že v osobitnom prípade, keď materská spoločnosť priamo alebo nepriamo vlastní 100 % alebo takmer 100 % majetku svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia súťažných pravidiel, táto materská spoločnosť môže mať jednak rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti a jednak platí vyvrátiteľná domnienka, že táto materská spoločnosť takýto vplyv skutočne vykonáva. Na domnienku, že materská spoločnosť skutočne vykonáva rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku dcérskej spoločnosti, za týchto podmienok postačuje, ak Komisia preukáže, že vlastní podiel zodpovedajúci celému alebo takmer celému majetku tejto dcérskej spoločnosti. V dôsledku toho môže Komisia pripísať materskej spoločnosti spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená jej dcérskej spoločnosti, ibaže by táto materská spoločnosť, ktorej prináleží vyvrátenie tejto domnienky, predložila dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú, že jej dcérska spoločnosť sa na trhu správa nezávisle (rozsudok z 28. októbra 2020, Pirelli & C./Komisia, C-611/18 P, neuvverejnený, EU:C:2020:868, bod 68 a citovaná judikatúra).
- 33 Pokiaľ nie je táto domnienka vyvrátená, znamená to, že skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu materskou spoločnosťou na jej dcérsku spoločnosť sa považuje za preukázané a oprávňuje Komisiu, aby voči materskej spoločnosti vyvodila zodpovednosť za správanie dcérskej spoločnosti bez toho, aby musela predložiť akýkoľvek dodatočný dôkaz. Uplatnenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu teda nie je podmienené predložením dodatočných dôkazov týkajúcich sa skutočného uplatňovania vplyvu materskej spoločnosti (rozsudok z 26. októbra 2017, Global Steel Wire a i./Komisia, C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P, neuvverejnený, EU:C:2017:819, body 85 a 86, ako aj citovaná judikatúra).

- 34 Je síce nesporné, že odvolateľka počas obdobia pred IPO nevlastnila celý majetok skupiny Prysmian, keďže podiel fondov GSCP V na majetku skupiny Prysmian počas tohto obdobia, s výnimkou prvých 41 dní, dosahoval, ako vyplýva z bodu 47 napadnutého rozsudku, najskôr približne 91 % a potom približne 84 %. Je tiež nesporné, že Komisia v spornom rozhodnutí nezastávala názor, že tento podiel znamená, že odvolateľka vlastnila takmer celý majetok skupiny Prysmian.
- 35 Z judikatúry citovanej v bodoch 31 až 33 tohto rozsudku však vyplýva, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu sa nezakladá len na samotnom vlastníctve celého alebo takmer celého majetku dcérskej spoločnosti, ale na miere kontroly, ktorú materská spoločnosť uplatňuje nad svojou dcérskou spoločnosťou. V dôsledku toho sa v podstate Všeobecný súd mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bode 50 napadnutého rozsudku domnievať, že materská spoločnosť, ktorá vlastní všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, sa v tejto súvislosti nachádza v situácii, ktorá je analogická situácii spoločnosti, ktorá vlastní celý alebo takmer celý majetok dcérskej spoločnosti, takže materská spoločnosť je schopná určiť hospodársku a obchodnú stratégiu dcérskej spoločnosti. Materská spoločnosť, ktorá vlastní všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, totiž môže rovnako ako materská spoločnosť, ktorá vlastní celý alebo takmer celý majetok svojej dcérskej spoločnosti, uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie dcérskej spoločnosti.
- 36 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že pokiaľ materská spoločnosť vlastní všetky hlasovacie práva spojené s akciami svojej dcérskej spoločnosti, Komisia je oprávnená vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu tejto materskej spoločnosti na správanie jej dcérskej spoločnosti na trhu.
- 37 Tento záver nie je spochybnený ďalšími tvrdeniami predloženými odvolateľkou.
- 38 Po prvé cieľom domnienky rozhodujúceho vplyvu, ktorý na dcérsku spoločnosť vykonáva jej materská spoločnosť, je najmä zachovávanie rovnováhy medzi dôležitosťou cieľa spočívajúceho v potlačení správania porušujúceho pravidlá hospodárskej súťaže, predovšetkým článku 101 ZFEÚ, a zabrániť jeho opakovaniu na jednej strane a na druhej strane požiadavkami niektorých všeobecných zásad práva Únie, ako najmä zásad prezumpcie nevinu, individualizácie sankcií a právnej istoty, ako aj práva na obhajobu vrátane zásady rovnosti účastníkov konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 108, ako aj citovanú judikatúru).
- 39 Je pravda, ako tvrdí odvolateľka, že zistenie osôb, ktoré majú účasť na hlasovacích právach spojených s akciami určitej spoločnosti, môže byť zložitejšie než určenie osôb, ktorým patria tieto akcie. Na jednej strane však nič nenaznačuje, že by takéto ťažkosti mohli ohroziť právnu istotu. Materská spoločnosť, ktorá síce nevlastní všetky alebo takmer všetky akcie svojej dcérskej spoločnosti, avšak vyhradila si alebo nadobudla všetky hlasovacie práva spojené s týmito akciami, totiž zjavne musí vedieť, že ide o taký prípad.
- 40 Na druhej strane treba pripomenúť, že Komisia nie je vôbec povinná vychádzať výlučne z uvedenej domnienky. Nič totiž nebráni tejto inštitúcii, aby preukázala, že materská spoločnosť skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na svoju dcérsku spoločnosť, prostredníctvom iných dôkazov alebo kombinácie takýchto dôkazov s uvedenou domnienkou (rozsudok z 26. októbra 2017, Global Steel Wire a i./Komisia, C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P, neuvverejnený, EU:C:2017:819, bod 88 a citovaná judikatúra).
- 41 Po druhé odvolateľka nielenže nevysvetľuje, v čom je výklad Všeobecného súdu v prejednávanej veci v rozpore s výkladom, ktorý použil v predchádzajúcom rozsudku, ale takéto tvrdenie je neúčinné, keďže Všeobecný súd správne rozhodol, ako vyplýva z bodov 31 až 36 tohto rozsudku, že Komisia mohla vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu.

42 Z toho vyplýva, že prvú časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 43 V druhej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu, ktorá sa týka bodov 71 až 78 napadnutého rozsudku, odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že na jednej strane nesprávne dospel k záveru, že bolo úlohou odvolateľky, aby v súvislosti s obdobím pred IPO vyvrátila domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na správanie jej dcérskej spoločnosti na trhu, keďže tento súd nemohol od nej vyžadovať, aby vyvrátila domnienku, ktorá sa na ňu neuplatňuje.
- 44 Na druhej strane Všeobecný súd v každom prípade tým, že nesprávne vyložil právne požiadavky uplatniteľné v prejednávanej veci, neposúdil správne tvrdenia a dôkazy, ktoré odvolateľka predložila s cieľom vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu.
- 45 V tejto súvislosti odvolateľka po prvé uvádza, že niektoré dôkazy citované Všeobecným súdom nemôžu preukázať, že fondy GSCP V sa správali inak ako bežný finančný investor. Po druhé Všeobecný súd tým, že zamietol tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého obchodná politika skupiny Prysmian bola určovaná jej vedúcimi zamestnancami z dôvodu, že odvolateľka nepredložila e-mail alebo osobitnú zápisnicu potvrdzujúcu toto tvrdenie, jej uložil *probatio diabolica*. Po tretie Všeobecný súd podľa nej nesprávne nepripísal žiadny význam neexistencii akéhokoľvek odkazu na fondy GSCP V alebo na odvolateľku v odpovedi skupiny Prysmian na žiadosť Komisie o informácie. Po štvrté sa Všeobecný súd bez toho, aby to odôvodnil, domnieval, že verejné vyhlásenia o nezávislosti a neexistencii kontroly, ktoré v tom čase vydalo predstavenstvo spoločnosti Prysmian, boli klamlivé a boli urobené v rozpore s talianskym právom. Po piate Všeobecný súd nesprávne zamietol jej tvrdenie, podľa ktorého fondy GSCP V neposkytli skupine Prysmian pokyny z dôvodu, že toto tvrdenie bolo prezentované nekoherentne.
- 46 Komisia podporovaná spoločnosťami Prysmian a PrysmianCS s týmito tvrdeniami nesúhlasí. Podľa nej argumentácia odvolateľky týkajúca sa preskúmania dôkazov, ktoré predložila na účely vyvrátenia uplatnenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, v skutočnosti smeruje k tomu, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie týchto dôkazov, a teda je neprípustná.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 47 V prvom rade treba uviesť, že tvrdenie odvolateľky týkajúce sa údajného prenesenia dôkazného bremena Všeobecným súdom vychádza z predpokladu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia mohla v prejednávanej veci vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu s cieľom považovať odvolateľku za zodpovednú za dotknuté porušenie, pokiaľ ide o obdobie pred IPO. Vzhľadom na to, že ako vyplýva z bodu 36 tohto rozsudku, v napadnutom rozsudku v tejto súvislosti nedošlo k žiadnemu nesprávne právnemu posúdeniu, toto tvrdenie sa musí zamietnuť.
- 48 V druhom rade treba pripomenúť, že v súlade s článkom 256 ods. 1 druhým pododsekom ZFEÚ a článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje na právne otázky. Všeobecný súd je preto ako jediný oprávnený zistiť a posúdiť relevantné skutkové okolnosti, ako aj posúdiť dôkazné prostriedky. Posúdenie týchto skutkových okolností a dôkazných prostriedkov teda s výnimkou ich skreslenia nezakladá právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania (rozsudok z 26. septembra 2018, Philips a Philips France/Komisia, C-98/17 P, neuvyverejnený, EU:C:2018:774, bod 40, ako aj citovaná judikatúra).

- 49 Naopak, preskúmvacia právomoc Súdneho dvora vzťahujúca sa na skutkové zistenia, ku ktorým dospel Všeobecný súd, sa týka najmä otázky, či boli dodržané pravidlá v oblasti dôkazného bremena a dokazovania (rozsudky z 18. januára 2017, Toshiba/Komisia, C-623/15 P, neuvverejnený, EU:C:2017:21, bod 39, a zo 14. júna 2018, Makhlouf/Rada, C-458/17 P, neuvverejnený, EU:C:2018:441, bod 57).
- 50 Vzhľadom na to, že odvolateľka v prejednávanej veci nepoukázala na žiadne skreslenie skutkových okolností a dôkazov Všeobecným súdom, jej tvrdenia týkajúce sa preskúmania dôkazov uvedených na účely vyvrátenia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu treba zamietnuť ako neprípustné.
- 51 Po tretie v rozsahu, v akom možno tvrdenia uvedené v rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu považovať za prípustné podľa judikatúry pripomenutej v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku, treba po prvé uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, Všeobecný súd v bodoch 70 a 71 napadnutého rozsudku neuložil tejto spoločnosti *probatio diabolica*, ale v podstate iba pripomenul, že dôkazné bremeno na účely vyvrátenia danej domnienky znášala odvolateľka.
- 52 Po druhé Všeobecný súd v bodoch 73 a 74 napadnutého rozsudku vôbec nekonštatoval, že verejné vyhlásenia o nezávislosti vykonané predstavenstvom skupiny Prysmian sú klamlivé a v rozpore s talianskym právom. Všeobecný súd totiž len konštatoval, že tieto vyhlásenia samy osebe nepreukazujú pravdivosť ich obsahu a že uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu sa musí posúdiť na základe konkrétnych dôkazov.
- 53 Po tretie, hoci odvolateľka vytyka Všeobecnému súdu, že nesprávne zamietol jej tvrdenie uvedené v bode 50 návrhu na začatie konania, podľa ktorého fondy GSCP V nedávali skupine Prysmian pokyny, treba uviesť, že nešpecifikuje, v čom Všeobecný súd mohol pochopiť jeho rozsah odlišne od toho, čo uviedol v bode 76 napadnutého rozsudku, ani aké skutočnosti alebo dôkazy v tejto súvislosti opomenul preskúmať, keďže odpovedal na argumentáciu, na ktorú odvolateľka v tomto bode svojej žaloby odkázala v rámci druhej časti svojho žalobného dôvodu.
- 54 Z tohto vyplýva, že druhá časť prvého odvolacieho dôvodu musí byť zamietnutá ako čiastočne neprípustná a čiastočne nedôvodná.

O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 55 Treťou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď potvrdil záver, ku ktorému dospela Komisia v spornom rozhodnutí, podľa ktorého v období pred IPO skutočne uplatňovala rozhodujúci vplyv na skupinu Prysmian.
- 56 Komisia, Prysmian a PrysmianCS sa domnievajú, že táto časť je neprípustná z dôvodu, že vyzýva Súdny dvor, aby vykonal nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov preskúmaných na prvom stupni. V každom prípade je podľa nich tento návrh nedôvodný.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 9 a 10 tohto rozsudku, Komisia v spornom rozhodnutí vychádzala z dvojakého základu na to, aby bola voči odvolateľke vyvodená zodpovednosť za dotknuté porušenie počas obdobia pred IPO. Na jednej strane Komisia vychádzala z domnienky

skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu z dôvodu, že odvolateľka vlastnila všetky hlasovacie práva spojené s akciami skupiny Prysmian. Na druhej strane zastávala názor, že odvolateľka skutočne vykonávala takýto vplyv na skupinu Prysmian.

- 58 Ako však vyplýva z preskúmania prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že Komisia bola v prejednávanej veci oprávnená vychádzať z domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na účely preukázania zodpovednosti odvolateľky za dotknuté porušenie, pokiaľ ide o obdobie pred IPO. Okrem toho z preskúmania druhej časti tohto odvolacieho dôvodu vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia ani vtedy, keď v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolateľke sa nepodarilo vyvrátiť túto domnienku.
- 59 Za týchto okolností musí byť tretia časť prvého odvolacieho dôvodu, ktorá sa týka záverov Všeobecného súdu, pokiaľ ide o druhé tvrdenie, o ktoré sa Komisia opierala, aby odvolateľku považovala za zodpovednú za dotknuté porušenie v období pred IPO, zamietnutá ako neúčinná.
- 60 Prvý odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

- 61 Druhý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodov 81 až 144 napadnutého rozsudku, sa skladá z troch častí.

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 62 V prvej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia po prvé tým, že pri potvrdení posúdenia Komisie, podľa ktorého mohla byť odvolateľke pripísaná zodpovednosť aj za obdobie po IPO, vychádzal z dôkazov uplatniteľných na obdobie pred IPO, po druhé tým, že uviedol len to, že IPO nič nezmenila, a po tretie tým, že v praxi obrátil dôkazné bremeno v neprospech odvolateľky. IPO skupiny Prysmian však pre túto spoločnosť predstavovala rozhodujúcu zmenu. Od 3. mája 2007 vlastnili fondy GSCP V len približne 46 % majetku skupiny Prysmian a tento podiel 12. novembra 2007 dosahoval len približne 26 %. Okrem toho od 3. mája 2007 sa na skupinu Prysmian vzťahovala povinnosť transparentnosti vo vzťahu k trhu.
- 63 Prístup, ktorý zaujal Všeobecný súd, je podľa odvolateľky tiež v rozpore so závermi vyplývajúcimi najmä z bodu 34 rozsudku zo 16. júna 2016, Evonik Degussa a AlzChem/Komisia (C-155/14 P, EU:C:2016:446), podľa ktorých na jednej strane prináleží tomuto súdu, aby na účely posúdenia, či dcérska spoločnosť samostatne určuje svoje správanie na trhu alebo v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala jej materská spoločnosť, vykonal posúdenie týkajúce sa skutočností z obdobia porušenia a na druhej strane, skutočnosti týkajúce sa iného obdobia možno zohľadniť len pod podmienkou, že Všeobecný súd môže preukázať ich relevantnosť pre dotknuté obdobie a automaticky nepreberá na toto obdobie závery vyplývajúce z posúdenia uvedených skutočností.
- 64 Podľa odvolateľky Všeobecný súd nesprávne uplatnil túto judikatúru, keď v bodoch 93, 94 a 133 napadnutého rozsudku odkázal na jednej strane na udalosť, ku ktorej došlo po období porušenia, v rámci ktorej fondy GSCP V zrušili vymenovanie členov predstavenstva spoločnosti Prysmian, a na druhej strane na skutočnosť, že predstavenstvo vymenované pred IPO zotrvalo bez zmien aj po IPO, pričom žiadna z týchto dvoch skutočností nemala vplyv na údajné skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu odvolateľky na skupinu Prysmian v období pred IPO. Rovnako sa Všeobecný súd v bode 92 napadnutého rozsudku podľa nej nemal opierať o kontrolu hlasovacích práv alebo o väčšinovú účasť na valnom zhromaždení akcionárov skupiny Prysmian, pretože tieto skutočnosti už

v období po IPO neexistovali. Okrem toho hoci Všeobecný súd pripustil, že na to, aby bolo možné pripísať správanie dcérskej spoločnosti jej materskej spoločnosti, sa Komisia nemôže uspokojiť s konštatovaním, že materská spoločnosť je schopná uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti, ale musí tiež overiť, či tento vplyv bol skutočne vykonávaný, založil svoje závery na skutočnostiach, ktoré môžu nanajvýš odhaliť právomoc vykonávať určitý vplyv, a potvrdil závery, ktoré sa zakladajú na čiastkových informáciách poskytnutých skupinou Prysmian.

- 65 Komisia sa domnieva, že druhý odvolací dôvod je neprípustný z dôvodu, že vyzýva Súdny dvor, aby vykonal nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov preskúmaných na prvom stupni. Tento odvolací dôvod je podľa nej v každom prípade nedôvodný.
- 66 Prysmian a PrysmianCS tvrdia, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu nie je dôvodná.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 67 Pokiaľ ide o prípustnosť prvej časti druhého odvolacieho dôvodu, treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na účely preskúmania otázky, či materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu, treba zohľadniť všetky relevantné okolnosti súvisiace s hospodárskymi, organizačnými a právnymi väzbami, ktoré spájajú dcérsku spoločnosť s jej materskou spoločnosťou, a zohľadniť tak hospodársku realitu. Okrem toho skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na správanie dcérskej spoločnosti možno vyvodiť zo súboru zhodujúcich sa skutočností, aj keď žiadna z týchto skutočností, posudzovaná samostatne, nestačí na preukázanie existencie takéhoto vplyvu (rozsudok z 18. januára 2017, Toshiba/Komisia, C-623/15 P, neuvverejnený, EU:C:2017:21, body 46 a 47, ako aj citovaná judikatúra).
- 68 Z judikatúry tiež vyplýva, že v rámci tohto uplatňovania prináleží Všeobecnému súdu vykonať posúdenie skutkového stavu z obdobia porušenia bez toho, aby bola dotknutá možnosť opierať sa o skutočnosti týkajúce sa obdobia, ktoré mu predchádzalo, pokiaľ môže preukázať relevantnosť týchto skutočností pre obdobie porušenia a automaticky nepreberá na toto obdobie závery vyplývajúce z posúdenia skutočností, ktoré predchádzali tomuto obdobiu (rozsudok zo 16. júna 2016, Evonik Degussa a AlzChem/Komisia, C-155/14 P, EU:C:2016:446, bod 34).
- 69 V rozsahu, v akom odvolateľka svojimi tvrdeniami v rámci prvej časti druhého odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že pri tomto preskúmaní vychádzal z okolností irelevantných pre predmetné obdobie a preniesol dôkazné bremeno v jej neprospech, tieto tvrdenia sa týkajú právnych otázok, ktoré môžu byť vznesené v rámci odvolania.
- 70 Naopak tvrdenia smerujúce k spochybneniu posúdenia dôkazov vykonaného Všeobecným súdom v rámci tohto preskúmania nie sú vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku prípustné v rámci odvolania, keďže odvolateľka nenamieta žiadne skreslenie týchto dôkazov zo strany Všeobecného súdu.
- 71 Pokiaľ ide o vec samu, treba konštatovať, že Všeobecný súd v bodoch 81 až 144 napadnutého rozsudku preskúmal otázku, či odvolateľka jednak počas obdobia pred IPO a jednak počas obdobia po IPO uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie skupiny Prysmian na trhu. V tomto rámci podrobne preskúmal osem skutočností, z ktorých Komisia v tejto súvislosti vychádzala. V rámci skutočností, ktoré sa týkajú celého obdobia porušenia, Všeobecný súd preskúmal najmä právomoc vymenúvať členov jednotlivých predstavenstiev spoločnosti Prysmian, ako aj právomoc zvolávať akcionárov na zhromaždenia a navrhovať odvolanie členov predstavenstiev alebo predstavenstiev v celom rozsahu.
- 72 Z tohto preskúmania nijako nevyplýva, že by Všeobecný súd na účely overenia, či odvolateľka uplatňovala rozhodujúci vplyv na správanie skupiny Prysmian na trhu počas obdobia po IPO, vychádzal z dôkazov uplatniteľných na obdobie pred IPO alebo že by preniesol dôkazné bremeno v neprospech

odvolateľky. Z tohto preskúmania a najmä z bodov 93, 94 a 133 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Všeobecný súd ani zďaleka nekonštatoval, že IPO v tejto súvislosti nepriniesla žiadne zmeny, ale starostlivo zohľadnil skutočnosti uvedené Komisiou v spornom rozhodnutí, keď jasne rozlíšil obdobie pred a obdobie po IPO. Preto argumentácia odvolateľky uvedená v bode 62 tohto rozsudku vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku, a teda musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

- 73 Za týchto okolností musí byť prvá časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnutá ako čiastočne neprípustná a čiastočne nedôvodná.

O druhej a tretej časti druhého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 74 Druhou časťou svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že v predstavenstve spoločnosti Prysmian mala úroveň zastúpenia potrebnú na ovplyvnenie jej správania na trhu.
- 75 V prvom rade tvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého zachovanie rovnakého zloženia predstavenstva spoločnosti Prysmian v období po IPO je nepriamym dôkazom toho, že odvolateľka pokračovala vo výkone kontroly nad týmto predstavenstvom po IPO, je podľa nej úplne nesprávne. Toto predstavenstvo, menované na valnom zhromaždení akcionárov 28. februára 2007, zahŕňalo desať členov predstavenstva, z ktorých len traja boli konateľmi PIA. Vzhľadom na to, že na prijatie rozhodnutia tohto predstavenstva treba jednoduchú väčšinu, konatelia PIA zasadajúci v tom istom predstavenstve nikdy neboli schopní účinne kontrolovať celé predstavenstvo spoločnosti Prysmian. Navyše Všeobecný súd nesprávne vyložil dôkazy v spise, keď nezohľadnil skutočnosť, že každému z konateľov PIA, ktorí boli tiež členmi predstavenstva spoločnosti Prysmian, bolo zakázané, aby v období nasledujúcom po IPO konali výlučne alebo prevažne v prospech iných subjektov, vrátane odvolateľky.
- 76 V druhom rade sa Všeobecný súd podľa nej dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o úlohu dvoch nezávislých nevýkonných riadiacich pracovníkov (ďalej len „dotknutí členovia predstavenstva“) zasadajúci v predstavenstve spoločnosti Prysmian.
- 77 V tejto súvislosti odvolateľka po prvé uvádza, že pokiaľ ide o tvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého odvolateľka udržiavala väzby s najmenej 50 % členov predstavenstva spoločnosti Prysmian vzhľadom na väzby udržiavané s dotknutými členmi predstavenstva, tieto údajné väzby, najmä prostredníctvom „skorších poradenských služieb“ alebo „poradenských zmlúv“, neboli predmetom žiadneho preskúmania a neboli správne opísané v napadnutom rozsudku. Všeobecný súd tiež nepreukázal, že tieto údajné väzby mohli prevážiť alebo prevažovali nad povinnosťou nezávislosti, ktorú majú dotknutí členovia predstavenstva voči všetkým akcionárom.
- 78 Z judikatúry podľa nej vyplýva, že iba kumulácia funkcií nevyhnutne vedie materskú spoločnosť k tomu, aby rozhodujúcim spôsobom ovplyvnila správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu. V prejednávanej veci však dotknutí členovia predstavenstva neboli členmi predstavenstva odvolateľky, ani jej zamestnancami, či dokonca vedúcimi zamestnancami. Navyše ani jeden z nich v spoločnosti, ktorá je odvolateľkou, nezastával riadiaci post.
- 79 Okrem toho odvolateľka zastáva názor, že Všeobecný súd tým, že dospel k záveru, že odvolateľka nepredložila dôkaz o neexistencii väzby s dotknutými členmi predstavenstva, presunul dôkazné bremeno.

- 80 Napokon aj za predpokladu, že by boli dotknutí členovia predstavenstva zohľadnení spoločne s konateľmi PIA, spoločne by netvorili väčšinu predstavenstva skupiny Prysmian, ale len päť z desiatich členov, a teda polovicu tohto predstavenstva, čo znamená, že by sami nemohli prijať rozhodnutia predstavenstva.
- 81 Po druhé sa Všeobecný súd podľa nej dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ktoré predstavuje skreslenie predmetných dôkazov, keď zamietol dôkaznú hodnotu vyhlásení uskutočnených predstavenstvom spoločnosti Prysmian potvrdzujúcich nezávislosť jej nezávislých členov, čím znovu preniesol dôkazné bremeno. Po IPO bola Prysmian povinná vymenovať určitý počet nezávislých členov v rámci svojho predstavenstva. V tejto súvislosti bola vylúčená akákoľvek forma príbuzenského vzťahu alebo profesionálneho vzťahu medzi členom predstavenstva a spoločnosťou, vrátane ostatných podnikov skupiny alebo hlavných akcionárov. Predstavenstvo spoločnosti Prysmian pritom viackrát formálne potvrdilo, že nezávislí členovia predstavenstva boli skutočne nezávislí. Ak by Prysmian mala čo i len najmenšiu pochybnosť, pokiaľ ide o presnosť týchto potvrdení, ich uvádzaním by sa vystavila riziku prípadného uloženia občianskoprávných, správnych alebo trestných sankcií podľa talianskeho práva.
- 82 V treťom rade Všeobecný súd v napadnutom rozsudku údajne vykonal nekoherentné posúdenie dôkazov, keď na jednej strane v bode 108 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že samotná skutočnosť, že predstavenstvo spoločnosti Prysmian vyhodnotilo niektorých svojich členov ako nezávislých, nemôže preukázať neexistenciu väzieb s odvolateľkou a v dôsledku toho skutočnú nezávislosť týchto členov, a na druhej strane v bode 136 tohto rozsudku vyvodil záver, že pokiaľ ide o zápisnicu zo zasadnutia predstavenstva, ktorá obsahovala pripomienky účastníkov, prináležalo odvolateľke, aby predložila dôkazy preukazujúce opak.
- 83 V tretej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že žiadna z ďalších skutočností uvedených Všeobecným súdom sama osebe alebo spolu s inými skutočnosťami nestačí na preukázanie skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu odvolateľky na skupinu Prysmian v období po IPO.
- 84 Po prvé právomoc fondov GSCP V vymenovať členov predstavenstva spoločnosti Prysmian a ich právomoc zvolávať akcionárov na zhromaždenia, ako aj navrhnuť odvolanie členov predstavenstva alebo celého predstavenstva nepreukazujú, že odvolateľka mohla prostredníctvom tých istých fondov uplatňovať rozhodujúci vplyv na skupinu Prysmian. Pokiaľ totiž ide o menovacie práva, judikatúra Všeobecného súdu vyžaduje preukázať, že takto vymenovaní členovia predstavenstva majú právomoc skutočne kontrolovať celé predstavenstvo.
- 85 Po druhé, pokiaľ ide o právomoci delegované na konateľov PIA pred IPO, ich vymenovanie do strategického výboru skupiny Prysmian po IPO, prijímanie pravidelných informácií a mesačných správ, ako aj ostatné opatrenia prijaté v nadväznosti na IPO a uvedené v bode 130 napadnutého rozsudku, žiadne z nich, posudzované samostatne alebo spoločne, nepredstavuje dôkaz o skutočnom výkone rozhodujúceho vplyvu na skupinu Prysmian.
- 86 Po tretie, konštatovanie Všeobecného súdu v bodoch 140 až 142 napadnutého rozsudku, podľa ktorého odvolateľka voči skupine Prysmian zaujala typické správanie priemyselného vlastníka, je podľa nej nesprávne. Okrem toho sa Všeobecný súd mal dopustiť zjavne nesprávneho právneho posúdenia, keď nezohľadnil judikatúru, podľa ktorej zodpovednosť za porušenia práva hospodárskej súťaže nemôže byť pripísaná bežnému finančnému investorovi, akým je odvolateľka.
- 87 Komisia tvrdí, že druhá a tretia časť druhého odvolacieho dôvodu sú neprípustné z dôvodov už uvedených v bode 65 tohto rozsudku. Druhá časť je okrem toho neúčinná. Komisia subsidiárne uvádza, že tieto dve časti sú nedôvodné.
- 88 Prysmian a PrysmianCS tvrdia, že tieto dve časti sú neprípustné, a subsidiárne, že sú nedôvodné.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 89 Po prvé v rozsahu, v akom odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že neodpovedal na jej tvrdenia týkajúce sa existencie a relevantnosti väzieb medzi ňou a členmi predstavenstva spoločnosti Prysmian, treba uviesť, že Všeobecný súd tým, že sa v bode 106 napadnutého rozsudku odvolal na odôvodnenia 761 a 762 sporného rozhodnutia, ako aj na príslušné poznámky pod čiarou, dostatočne určil predmetné vzťahy. Okrem toho z bodov 106 až 108 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd zastával názor, že v prejednávanej veci boli tieto vzťahy také, že mohli predstavovať jednu zo skutočností, z ktorých mohla Komisia vychádzať, aby preukázala, že odvolateľka vykonávala rozhodujúci vplyv na správanie skupiny Prysmian.
- 90 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 67 tohto rozsudku vyplýva, že skutočné uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na správanie dcérskej spoločnosti možno vyvodiť zo súboru zhodujúcich sa skutočností, hoci ani jedna z týchto skutočností, posudzovaná samostatne, nepostačuje na preukázanie existencie takéhoto vplyvu.
- 91 Po druhé, pokiaľ ide o údajné nekoherentné posúdenie dôkazov Všeobecným súdom, treba uviesť, že argumentácia odvolateľky sa týka bodov 108 a 136 napadnutého rozsudku. V bode 108 tohto rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že samotná skutočnosť, že toto predstavenstvo vyhodnotilo niektorých svojich členov ako nezávislých, alebo dokonca uverejnilo takéto hodnotenie vo svojich správach o riadení podniku, ako tvrdí odvolateľka, nemôže sama osebe spochybniť konštatovanie Komisie, podľa ktorého tí istí členovia predstavenstva v skutočnosti neprestali udržiavať väzby s odvolateľkou. Všeobecný súd tak v podstate uviedol, že posúdenia predstavenstva môžu byť vyvrátené zisteniami Komisie. Toto posúdenie však nie je vôbec v rozpore s úvahou uvedenou v bode 136 napadnutého rozsudku, ktorá sa týka pripomienky opísanej vo formálnej zápisnici predstavenstva skupiny Prysmian, podľa ktorej takýto dokument mal reprodukovať pripomienky, ktoré účastníci uvedeného predstavenstva chceli zohľadniť.
- 92 Po tretie, pokiaľ ide o údajné prenesenie dôkazného bremena so zreteľom na úlohu dotknutých členov predstavenstva, stačí uviesť, že argumentácia odvolateľky vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. V bode 106 tohto rozsudku sa totiž Všeobecný súd po tom, čo posúdil dôkazy uvedené Komisiou a dospel k záveru, že osobné väzby podložené týmito dôkazmi predstavovali relevantnú skutočnosť v rámci preskúmania otázky, či odvolateľka vykonávala skutočnú kontrolu nad skupinou Prysmian, v podstate obmedzil na konštatovanie, že odvolateľke sa nepodarilo spochybniť tento záver.
- 93 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého z judikatúry vyplýva, že len kumulácia funkcií môže spôsobiť, že materská spoločnosť rozhodujúcim spôsobom ovplyvňuje správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu, a že k takejto situácii v prejednávanej veci nedošlo, treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, ako Všeobecný súd uviedol v bode 107 napadnutého rozsudku, že existencia hospodárskeho subjektu tvoreného materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou môže vytvoriť nielen formálne väzby medzi týmito dvomi spoločnosťami, ale aj neformálne, predovšetkým vzhľadom na osobné vzťahy medzi právnymi subjektmi tvoriacimi takúto hospodársku jednotku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, bod 68).
- 94 Z judikatúry Súdneho dvora však nevyplýva, že osobné väzby medzi dvomi spoločnosťami by mohli byť v tejto súvislosti relevantné len v prípade kumulácie funkcií. Relevantnosť takýchto osobných väzieb totiž spočíva v tom, že môžu naznačovať, že osoba, hoci je aktívna pre danú spoločnosť, v skutočnosti vzhľadom na svoje väzby s inou spoločnosťou sleduje skôr záujmy poslednej uvedenej spoločnosti. Tak to však môže byť aj v prípade, keď je osoba, ktorá je členom správnej rady spoločnosti, prepojená s inou spoločnosťou prostredníctvom „predchádzajúcich poradenských služieb“ alebo „konzultačných zmlúv“, ako uviedol Všeobecný súd v bode 106 napadnutého rozsudku.

- 95 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že takéto osobné väzby môžu byť v zásade relevantné na účely preukázania, či materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu.
- 96 Po piate, pokiaľ ide o ostatné tvrdenia uvedené odvolateľkou v rámci druhej a tretej časti druhého odvolacieho dôvodu, zdá sa, že odvolateľka všetkými týmito tvrdeniami v skutočnosti len spochybňuje posúdenia skutkových okolností vykonaných Všeobecným súdom v rámci jeho analýzy dôkazov relevantných v prejednávanej veci a smeruje tak k tomu, aby Súdny dvor nahradil posúdenie Všeobecného súdu svojím vlastným posúdením.
- 97 Ako však bolo pripomenuté v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku, len Všeobecný súd má právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutkové okolnosti, ako aj posúdiť dôkazy, a posúdenie týchto skutkových okolností a dôkazov s výnimkou prípadu ich skreslenia nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania.
- 98 Súdny dvor takisto spresnil, že ak odvolateľ tvrdí, že došlo k skresleniu dôkazov Všeobecným súdom, musí presne označiť dôkazy, ktoré tento súd skreslil, a preukázať nesprávne právne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru viedlo Všeobecný súd k takémuto skresleniu (rozsudok z 28. novembra 2019, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg/Komisia, C-591/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:1026, bod 63, ako aj citovaná judikatúra).
- 99 Je pravda, že odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd skreslil význam vyhlásení uskutočnených predstavenstvom spoločnosti Prysmian, čím potvrdil, že nezávislí riadiaci pracovníci zasadaajúci v tomto predstavenstve boli skutočne nezávislí. Odvolateľka však nepreukázala, ako Všeobecný súd skreslil predmetné dôkazy.
- 100 Treba totiž pripomenúť, že Všeobecný súd v tejto súvislosti v bode 108 napadnutého rozsudku konštatoval, že samotná skutočnosť, že toto predstavenstvo vyhodnotilo niektorých svojich členov ako nezávislých, alebo dokonca uverejnilo takéto hodnotenie vo svojich správach o riadení podniku, nemôže, ako tvrdí odvolateľka, sama osebe spochybniť konštatovanie Komisie, podľa ktorého tí istí členovia predstavenstva neprestali udržiavať väzby s odvolateľkou.
- 101 Vzhľadom na to, že odvolateľka v dôsledku toho nepreukázala žiadne skreslenie skutkových okolností alebo dôkazov, jej argumentácia, ktorej cieľom je spochybniť posúdenie tohto skutkového stavu a dôkazov Všeobecným súdom, musí byť zamietnutá ako neprípustná.
- 102 Druhý odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.
- 103 Pokiaľ ide o návrh odvolateľky, aby jej bolo priznané každé zníženie pokuty priznané spoločnostiam Prysmian a PrysmianCS tým, že sa zníži suma pokuty, ktorá jej bola uložená spoločne a nerozdielne s týmito spoločnosťami v prípade, ak by Súdny dvor vyhovel odvolaniu podanému uvedenými spoločnosťami proti rozsudku Všeobecného súdu z 12. júla 2018, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia (T-475/14, EU:T:2018:448), stačí uviesť, že Súdny dvor zamietol toto odvolanie rozsudkom z 24. septembra 2020, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi/Komisia (C-601/18 P, EU:C:2020:751).
- 104 V dôsledku toho, keďže žiadnemu z odvolacích dôvodov uvedených odvolateľkou na podporu jej odvolania nebolo možné vyhovieť, musí byť odvolanie v celom rozsahu zamietnuté.

O trovách

- 105 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 106 Keďže odvolateľka nemala úspech vo svojich odvolacích dôvodoch a Komisia navrhla uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania, je namieste rozhodnúť, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.
- 107 Z článku 184 ods. 4 rokovacieho poriadku vyplýva, že ak vedľajší účastník prvostupňového konania nepodal odvolanie, možno mu uložiť povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania len vtedy, pokiaľ sa zúčastnil na písomnej alebo ústnej časti konania na Súdnom dvore. Ak sa vedľajší účastník na konaní zúčastnil, Súdny dvor môže rozhodnúť, že tento účastník bude znášať vlastné trovy konania.
- 108 Keďže sa Prysmian a PrysmianCS zúčastnili konania na Súdnom dvore, za okolností prejednávanej veci treba rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Odvolanie sa zmieta.**
- 2. The Goldman Sachs Group Inc. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
- 3. Prysmian SpA a Prysmian Cavi e Sistemi Srl znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy